

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA SUWAŃSKIEGO

Suwałki, dnia 23 kwietnia 1993r.

Nr 12

Treść:
poz.

Strona:

ZARZĄDZENIE KIEROWNIKA INSPEKTORATU ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ W GIŻYCKU

79 - z dnia 15 kwietnia 1993r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych

145

79

Z A R Z Ą D Z E N I E KIEROWNIKA INSPEKTORATU ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ w GIŻYCKU

z dnia 15 kwietnia 1993r.

w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych.

Na podstawie §1 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 3 października 1975r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (Dziennik Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych Nr 21, poz. 110) i w związku z przepisami żeglugowymi na śródlądowych drogach wodnych stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 19 grudnia 1991r. w sprawie przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (M.P. z 1992r. Nr 4, poz. 20) oraz §2 ust. 4 przepisów o wyposażeniu techniczno - eksploatacyjnym statków żeglugi śródlądowej stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji Nr 178 z dnia 1 października 1975r. w sprawie wyposażenia techniczno - eksploatacyjnego statków żeglugi śródlądowej (Dz.Urz Ministra Komunikacji Nr 28, poz. 221) zarządza się, co następuje:

§1.

Postanowienia ogólne

Przepisy obowiązują na śródlądowych drogach wodnych będących w zasięgu terytorialnym Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Giżycku – zwanego dalej inspektoratem.

§2.

Wymiary statków

1. Statki, zestawy sprzężone i tratwy nie mogą przekraczać następujących wymiarów:

Lp.	Droga wodna	Statki i zestawy sprzężone		Scalone materiały pływające łącznie z holownikiem	
		dług./m/	szer./m/	dług./m/	szer./m/
1.	systemat jezior mazurskich:				
	1) jeziora	bez ogr.	bez ogr.	500	50
	2) kanały	44	7	250	7
2.	systemat jezior augustowskich:				
	1) jeziora	bez ogr.	bez ogr.	400	30
	2) kanały	41	5,6	400	5,6
3.	rzeka Pisa:				
	1) od km 0,00 do km 78,00	25	6	-	-
	2) od km 78,00 do km 80,00	35	7	150	7
4.	rzeka Biebrza:				
	od km 0,00 do km 84,20	25	5,6	-	-
5.	jezioro Wigry	bez ogr.	bez ogr.	400	30

2. Zestawy holowane i pchane nie mogą przekraczać następujących wymiarów:

Lp.	Droga wodna	Zestawy holowane łącz- nie z holownikiem		Zestawy pchane	
		dług./m/	szer./m/	dług./m/	szer./m/
1.	systemat jezior mazurskich:				
	1) jeziora	200	7	110	7
	2) kanały	150	7	80	7
2.	systemat jezior augustowskich:				
	1) jeziora	200	5,6	110	5,6
	2) kanały	120	5,6	80	5,6
3.	rzeka Pisa:				
	1) od km 0,00 do km 78,00	100	6	-	-
	2) od km 78,00 do km 80,00	120	7	-	-
4.	rzeka Biebrza:				
	od km 0,00 do km 84,20	100	5,6	-	-
5.	jezioro Wigry	120	7	80	7

§3.

Szlak żeglowny

1. Szlak żeglowny jest to pas drogi wodnej o odpowiedniej szerokości i głębokości oznakowany znakami żeglownymi, przeznaczony do ruchu statków, scalonych materiałów pływających i innych obiektów pływających.
2. Na jeziorach szlak żeglowny może być oznakowany jednostronnie, przy czym jego szerokość wynosi 100 m.
3. Początek każdego odgałęzienia szlaku żeglownego powinien być oznakowany dwustronnie.
4. Na odcinkach rzek, gdzie nie ustawiono oznakowania, szlak żeglowny przebiega całą szerokością koryta rzeki, jednak należy płynąć w bezpiecznej odległości od tam poprzecznych i podłużnych oraz innych niebezpiecznych miejsc.
5. Na kanałach szlak żeglowny przebiega całą szerokością kanału.

6. Zanurzenie statków powinno być mniejsze o co najmniej 20 cm od głębokości tranzytowej drogi wodnej.
7. Kierunek „w górę” bocznych szlaków żeglownych w systemacie jezior mazurskich określa się:
 - 1) ruch od szlaku głównego w kierunku jeziora Nidzkiego wraz z tym jeziorem,
 - 2) ruch od szlaku głównego w kierunku jeziora Tyrkło wraz z tym jeziorem,
 - 3) ruch od miasta Ryn do szlaku głównego na jeziorze Tałty,
 - 4) ruch od jeziora Kisajno przez Kanał Piękna Góra, jezioro Tajty, Kanał Niegociński do szlaku głównego na jeziorze Niegocin,
 - 5) ruch od jeziora Dobskiego (wraz z tym jeziorem) do szlaku głównego,
 - 6) ruch od Kanału Mazurskiego do szlaku głównego,
 - 7) ruch od rzeki Sapina do szlaku głównego.

§4.

Zasady ruchu żeglownego na jeziorach i kanałach.

Na szlakach żeglownych jezior i kanałów obowiązuje ruch prawostronny. W wyjątkowej sytuacji ruch ten może nastąpić lewostronnie, po uzgodnieniu odpowiednimi sygnałami między pływającymi statkami.

§5.

Prędkość statków

1. Z zastrzeżeniem przepisu ust. 2, jeżeli oznakowanie brzegowe nie stanowi inaczej, prędkość statków nie może przekraczać:
 - 1) w kanałach – 6 km/godz.
 - 2) na rzekach – 12 km/godz.
 - 3) na jeziorach – bez ograniczeń.
2. Prędkość statków i zestawów powinna być bezpieczna i uzależniona od istniejących warunków nawigacyjnych i atmosferycznych oraz nie może stwarzać zagrożenia dla innych statków, osób kąpiących się, uczestników imprez na wodzie, itp.

§6.

Przejazdy statków przez śluzy i mosty zwodzone

1. Przy zbliżaniu się do śluzy lub mostu zwodzonego, należy w odległości ok. 100 m nadać sygnał dźwiękowy – dwa długie dźwięki /- -/ w celu otwarcia przez obsługę śluzy lub mostu.
2. Statek w komorze śluzowej winien mieć wyłączone głośniki radiowe; kierownik statku może korzystać z rozgłośni manewrowej.
3. Zabrania się śluzowania statków turystycznych i sportowych razem ze statkami pasażerskimi oraz ze statkami uczestniczącymi w akcji ratowniczej lub interwencyjnej.

4. Statki pasażerskie korzystają z pierwszeństwa przejścia przed statkami sportowo – turystycznymi.
5. Statki wchodzące i wychodzące z komory śluzowej powinny mieć położone maszty.

§7.

Żegluga nocna

1. Z zastrzeżeniem przepisu ust. 2, zabrania się uprawiania żeglugi w porze nocnej bez zezwolenia inspektoratu.
2. Dopuszcza się ruch żeglugowy w ciągu jednej godziny po zachodzie słońca w celu zakończenia rejsu lub dopłynięcia do miejsca postoju.

§8.

Postój i wyposażenie tratw

1. Tratwy holowane przez holowniki powinny być wyposażone w:
 - 1) cztery chorągiewki koloru białego zamocowane w skrajnych punktach,
 - 2) bosaki,
 - 3) drut niskowęglowy,
 - 4) skoble stalowe,
 - 5) koła ratunkowe z linkami,
 - 6) pas ratunkowy dla każdego członka załogi tratw.
2. W czasie ruchu kierownik holownika każdorazowo ustala skład załogi tratw oraz ilość wyposażenia wyszczególnionego w ust. 1.
3. Swobodnie pływające kłoc drewna pochodzące ze splawianych tratw powinny być usuwane z wody przez właściciela tratw.
4. Obszary wód zajęte stojącymi tratwami powinny być oznakowane tablicami z napisem wskazującym właściciela tratw oraz tablicami ostrzegawczymi.

§9.

Ruch statków sportowych i turystycznych

1. Statkom sportowym i turystycznym zabrania się:
 - 1) uprawiać żeglugę pod żaglami na kanałach i rzece Węgorapie, na odcinku od jeziora Mamry do Kanału Węgorzewskiego,
 - 2) postoju w odległości mniejszej niż 50 m od mostów, wejść do kanałów i rzek oraz na kanałach i rzece Węgorapie od jez. Mamry do Kanału Węgorzewskiego, za wyjątkiem miejsc wyznaczonych do postoju,
 - 3) kotwiczyć na szlakach żeglownych jezior.

2. Statki oczekujące na służowanie przed służą Guzianka, mogą zatrzymać się poza dalbami prowadzącymi do komory służowej.

§10.

Wyposażenie w środki ratunkowe statków sportowych i turystycznych niepodlegających wpisowi do rejestrów administracyjnych polskich statków żeglugi śródlądowej

1. Statki sportowe i turystyczne powinny być wyposażone w pasy lub kamizelki ratunkowe w ilości odpowiadającej ilości osób znajdujących się na pokładzie, oraz jeżeli warunki na to pozwalają – w koło ratunkowe z linką.
2. Przed wypłynięciem w rejs kierownik statku obowiązany jest sprawdzić ilość oraz stan techniczny sprzętu ratunkowego.
3. Osoba uprawiająca żeglugę na desce z żaglem oraz na skuterze wodnym obowiązana jest posiadać na sobie co najmniej kamizelkę asekuracyjną, niezależnie od posiadanych umiejętności pływania.

§11.

Imprezy sportowe i turystyczne

1. Przez imprezy sportowe na śródlądowych drogach wodnych należy rozumieć regaty, treningi, zawody oraz inne imprezy wymagające zgromadzenia statków na określonym odcinku drogi wodnej, gdzie konieczne będzie czasowe ograniczenie żeglugi.
2. Przez imprezy turystyczne na śródlądowych drogach wodnych należy rozumieć spływy, oraz inne imprezy wymagające zgromadzenia więcej niż 30 kajaków lub 10 innych statków turystycznych na określonym odcinku drogi wodnej, gdzie konieczne będzie czasowe ograniczenie żeglugi.
3. Organizatorzy obowiązani są zabezpieczyć imprezę w odpowiednią ilość jednostek ratowniczych – nie mniej niż jedną na 10 jednostek biorących udział w imprezie – obsadzonych wykwalifikowaną, co najmniej dwuosobową załogą.
4. Każda impreza powinna mieć kierownika odpowiedzialnego za sprawne i bezpieczne jej przeprowadzenie.
5. Organizator obowiązany jest, na dziesięć dni przed imprezą, złożyć pisemny wniosek w inspektoracie w celu uzyskania zezwolenia na jej przeprowadzenie.

§12.

Przystanie statków sportowych i turystycznych

1. Na każdej przystani powinny znajdować się:
 - 1) regulamin zawierający przepisy porządkowe korzystania z przystani, wywieszony w widocznym miejscu,
 - 2) zbiór przepisów o uprawianiu żeglugi na śródlądowych drogach wodnych,

- 3) łódź ratunkowa z wyposażeniem.
2. Pomosty pływające znajdujące się na przystani powinny być corocznie, przed rozpoczęciem eksploatacji, sprawdzone pod względem stanu technicznego przez komisję powołaną przez właściciela przystani. Protokół oględzin powinien znajdować się na przystani i być udostępniony dla osób kontrolujących.
3. Pomosty powinny być wyposażone w:
 - 1) koła ratunkowe z linkami (co najmniej jedno koło na 25 mb pomostu),
 - 2) bosaki ratownicze,
 - 3) linkę chwytkową – ratowniczą wokół pomostu, jeżeli głębokość wody przy pomoście jest większa niż 1 m,
 - 4) drabinki umożliwiające wyjście z wody (co najmniej jedna na 20 mb pomostu).

§13.

Uprawianie narciarstwa wodnego lub sportu
na podobnym sprzęcie

1. Uprawianie narciarstwa wodnego lub sportu na podobnym sprzęcie dozwolone jest na jeziorach, na których nie będzie to stwarzało niebezpieczeństwa.
2. Za zachowanie bezpieczeństwa prowadzonego statku i holowanego narciarza wodnego lub osoby na podobnym sprzęcie, w tym wyboru bezpiecznej trasy jazdy, odpowiedzialność ponosi osoba prowadząca statek.
3. Narciarz wodny lub osoba holowana na podobnym sprzęcie, obowiązana jest posiadać na sobie co najmniej kamizelkę asekuracyjną, niezależnie od posiadanych umiejętności pływania.
4. Zabrania się uprawiania jazdy na nartach wodnych oraz innym podobnym sprzęcie:
 - 1) na szlakach żeglownych,
 - 2) w odległości bliższej niż 200 m od statków o ograniczonej zdolności manewrowej lub zajętych połowem,
 - 3) w odległości bliższej niż 100 m od przystani, kąpielisk, ośrodków rekreacyjno – wypoczynkowych oraz przy postawionych sieciach rybackich,
 - 4) w odległości bliższej niż 50 m od innych statków,
 - 5) gdy będzie to utrudniać ruch statków, zagrażać bezpieczeństwu osób kąpiących się, itp.
5. Inspektorat może w szczególnych przypadkach zezwolić na jazdę na nartach wodnych lub innym podobnym sprzęcie na szlaku żeglownym.

§14.

Uprawianie rybołówstwa

1. Połów ryb oraz postawiony sprzęt połowowy nie może stwarzać przeszkody dla żeglugi.

2. Podczas połowu niewodami, przy matni powinna znajdować się łódź z rybakiem, którego obowiązkiem jest wskazywanie innym statkom położenia sieci.
3. Sprzęt połowowy ustawiony w nocy, przegradzający szlak żeglowny, powinien być oznakowany światłami lub folią koloru czerwonego, widocznymi ze wszystkich stron, umieszczonymi na jednym poziomie w odstępach około 6 m. W pobliżu tego miejsca powinien znajdować się dyżurny rybak, który zobowiązany jest umożliwiać przepływanie statków posiadających zezwolenie na uprawianie nocnej żeglugi wydane przez inspektorat.
4. Ustawione stałe przestawy rybackie na szlaku żeglownym, w porze dziennej powinny być otwarte na szerokość nie mniejszą niż 30 m, a przejazd ten oznakowany znakami żeglugowymi, zakazu przejścia poza skrajnią.
5. Końce sieci przestaw rybackich stałych, od strony wody, powinny być oznakowane znakami żeglugowymi, zakazu przejścia poza skrajnią.
6. Zabrania się ustawiania stawnego sprzętu połowowego w promieniu bliższym niż 50 m od wlotu do kanałów.

§15.

Uprawianie nurkowania

1. Przeprowadzanie zajęć, treningów, zawodów lub prac podwodnych na szlaku żeglownym, może odbywać się po uzyskaniu zezwolenia inspektoratu.

§16.

Żegluga pasażerska

1. Wsiadanie i wysiadanie pasażerów ze statku powinno być nadzorowane przez członka załogi statku lub obsługę przystani.
2. Podczas dokonywania manewru dochodzenia i odchodzenia od przystani, urządzenia nagłaśniające na statku powinny być wyłączone.
3. Na przystani pasażerskiej powinna być zamontowana od czoła pomostu, linka chwytakowa ratownicza oraz drabinki umożliwiające wyjście z wody (co najmniej jedna drabinka na 20 mb pomostu).
Ponadto na przystaniach ze stałą obsługą powinno znajdować się:
 - 1) koło ratunkowe z linką (co najmniej jedno koło na 25 mb pomostu),
 - 2) bosaki ratownicze,
 - 3) łódź ratunkowa z wyposażeniem.
4. Zabrania się statkom z pasażerami na pokładzie pobierania paliw płynnych.

§17.

Przewozy międzybrzegowe

1. Przewozy międzybrzegowe mogą odbywać się w porze dziennej.

2. Rozpoczęcie jazdy promu, przewoźnik powinien zasygnalizować serią uderzeń w dzwon lub gong.
3. W czasie wjazdu i zjazdu pojazdu z promu w pojeździe może znajdować się tylko kierowca.
4. Pojazdy przewożone promem powinny mieć zablokowane koła klinami, a w pojazdach nie mogą znajdować się ludzie.
5. W czasie ruchu promu, przy burcie powinna być łódź towarzysząca.
6. Po zakończeniu przewozu lina nośna powinna być opuszczona, a prom przycumowany.

§18.

Postanowienia końcowe

1. Zwalnia się z obowiązku posiadania na statku przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych oraz przepisów miejscowych dla drogi wodnej, na której jest uprawiana żegluga:
 - 1) statki żaglowe o powierzchni pokładu do 20 m²,
 - 2) statki sportowo – turystyczne z silnikami przyczepnymi o powierzchni pokładu do 20 m²,
 - 3) małe statki – jeżeli inspektorat nie ustalił inaczej w świadectwie zdolności żeglugowej,
 - 4) łódzie wiosłowe, kajaki, pontony, itp.,
 - 5) inne obiekty pływające jak: doki, hangary dla małych statków, kąpieliska pływające, itp.
2. Obowiązek posiadania świateł zastępczych mają statki, które posiadają wpis w świadectwie zdolności żeglugowej lub w zezwoleniu na uprawianie żeglugi w porze nocnej.
3. Materiały niebezpieczne mogą być przewożone po uzyskaniu zezwolenia inspektoratu.
4. Statki będące na postoju w wznaczonych miejscach, powinny znajdować się pod obserwacją osoby zdolnej podjąć szybko konieczne działania.
5. Zabrania się ruchu statków, w śladzie narciarza wodnego lub osoby na podobnym sprzęcie, w odległości mniejszej niż 100 m.
6. Statki, które napotykają statek zajęty pracami podwodnymi pokazujący sztywną kopię flagi oznaczającą literę „A” międzynarodowego kodu sygnałowego, powinny ominąć go w odległości nie bliższej niż 100 m.

§19.

Traci moc zarządzenie Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Giżycku z dnia 2 marca 1990r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (Dz.Urz.Woj.Suw. Nr 5, poz. 43, Dz.Urz. Woj.Łomż. Nr 3, poz. 12) oraz zarządzenie Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Giżycku z dnia 24 czerwca 1992r. zmieniające zarządzenie w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (Dz.Urz.Woj.Suw. Nr 37, poz. 223, Dz.Urz.Woj.Łomż. Nr 7, poz.55).

§20.

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

KIEROWNIK INSPEKTORATU
ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ W GIŻYCKU

Tadeusz Zdanowicz

Wydawca: Urząd Wojewódzki w Suwałkach

Redakcja: Wydział Organizacji i Nadzoru Urzędu Wojewódzkiego, 16-400 Suwałki

ul. Noniewicza 10, tel. 28-09 lub 622-20 w.230

Redaktor naczelny: Helena Milewska

Tłoczono z polecenia Wojewody Suwałskiego z dnia 22 kwietnia 1993r. w Zakładzie

Obsługi Urzędu Wojewódzkiego w Suwałkach, ul. Noniewicza 10

Roczna prenumerata ze skorowidzem od 1 stycznia 1991r. -117.270 zł;

Cenę pojedynczego egzemplarza oblicza się w zależności od ilości stron.

Cena 1 strony wynosi - 530 zł.
